

Piotr Ładny

Megaustawa : próba oceny wpływu na rozwój polskiego rynku telekomunikacyjnego

---

Ekonomiczne Problemy Usług nr 112, 131-140

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PIOTR ŁADNY
Uniwersytet Szczeciński

**MEGAUSTAWA – PRÓBA OCENY WPŁYWU
NA ROZWÓJ POLSKIEGO RYNKU TELEKOMUNIKACYJNEGO**

Streszczenie

W artykule przedstawiono tło historyczne oraz powody uchwalenia ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Scharakteryzowano również najważniejsze efekty uchwalenia tej ustawy i dokonano próby oceny jej wpływu na rozwój polskiego rynku telekomunikacyjnego.

Słowa kluczowe: usługi telekomunikacyjne, sieci telekomunikacyjne.

Wprowadzenie

17 lipca 2010 r. weszła w życie Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Ustawa z 7 maja 2010), popularnie nazywana Megaustawą. Podstawowym celem tej ustawy było przyspieszenie tempa rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce poprzez ułatwienie dostępu do usług telekomunikacyjnych, w tym szczególnie usług świadczonych w oparciu o infrastrukturę szerokopasmową, oraz likwidacja zjawiska wykluczenia cyfrowego w ujęciu geograficznym i socjalnym. Sposobem na osiągnięcie tego celu było zwiększenie aktywności jednostek samorządu terytorialnego w tworzeniu infrastruktury telekomunikacyjnej oraz likwidacja barier w procesie inwestycyjnym. W założeniach do ustawy (Uzasadnienie do ustawy z 5 maja 2009) przyjęto pięć podstawowych grup priorytetów, jakie miały być zrealizowane w oparciu o przepisy ustawy:

1. Otwarty dostęp do gruntów i budynków (prawo drogi). W ustawie zawarte zostały przepisy mające na celu ułatwienie dostępu do gruntów i budynków na potrzeby inwestycji związanych z budową infrastruktury telekomunikacyjnej, zniesienie ograniczeń i zakazów związanych z planami zagospodarowania przestrzennego oraz wzmocnienie uprawnień regulatora rynku telekomunikacyjnego (UKE) w zakresie procedur i rozstrzygania sporów dotyczących udzielenia prawa drogi.
2. Usunięcie barier prawnych i usprawnienie procesu inwestycyjnego. Ustawa wprowadza w tym zakresie daleko idące zmiany w zakresie procedur administracyjnych związanych z budową infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym szczególnie skrócenie czasu trwania i zwiększenie przejrzystości tych procedur oraz zwolnienie „infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu” z wymogu uzyskania od samorządu lokalnego zgody na jej lokalizację.
3. Otwarcie dostępu do istniejącej infrastruktury w celu rozwoju konkurencji infrastrukturalnej. W ustawie określone zostały zasady dostępu operatorów telekomunikacyjnych do infrastruktury przedsiębiorstw użyteczności publicznej (wodociągowej, kanalizacyjnej, energetycznej), infrastruktury telekomunikacyjnej innych operatorów (współkorzystanie lub dostęp do usług) oraz podmiotów publicznych, w tym samorządu lokalnego.
4. Aktywizacja samorządów lokalnych w zakresie realizacji działań związanych z telekomunikacją. Megaustawa określiła podstawy prawne dla jednostek samorządu terytorialnego do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej (budowa i dostarczanie sieci telekomunikacyjnych oraz świadczenia usług telekomunikacyjnych). Określone zostały także podstawowe reguły, jakim podlega działalność jednostek samorządowych na lokalnym rynku telekomunikacyjnym przy uwzględnieniu zasady przejrzystości i niezakłócania rozwoju skutecznej konkurencji.
5. Stworzenie otwartego systemu informacji na temat infrastruktury telekomunikacyjnej. W tym celu ustawa wprowadziła obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze na wniosek organów administracji państwowej i samorządowej, realizujących zadania i projekty z zakresu telekomunikacji. Podmioty wykonujące działalność w dziedzinie telekomunikacji zostały zobowiązane do przekazywania regulatorowi informacji na temat posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej.

Realizacja powyższych priorytetów, z uwagi na rozległy obszar, jakiego dotyczyły, nie była możliwa wyłącznie w oparciu o przepisy Megaustawy. Konieczne było powiązanie wprowadzanych regulacji z obszernymi zmianami w wielu innych aktach prawnych. O skali wprowadzanych zmian w systemie prawnym świadczy fakt, że uchwalenie Megaustawy spowodowało nowelizację trzynastu ustaw.

1. Powody uchwalenia Megaustawy – rys historyczny

Wśród powodów, jakie doprowadziły do uchwalenia ustawy, dominujące znaczenie miały: niezadowolający poziom rozwoju infrastruktury szerokopasmowej w Polsce, a co za tym idzie niski wskaźnik penetracji usługami szerokopasmowego Internetu, oraz obawy związane z tempem wydatkowania funduszy europejskich przyznanych Polsce na budowę sieci szerokopasmowych i rozwój społeczeństwa informacyjnego w latach 2007–2013.

Powszechny dostęp do Internetu jest uznawany za jeden z najistotniejszych elementów wspierających rozwój społeczny i gospodarczy, zarówno na poziomie krajowym, jak i globalnym. Warunkiem koniecznym dla zapewnienia tego dostępu oraz pełnego wykorzystania potencjału sieci jest umożliwienie wszystkim obywatelom i instytucjom dostępu do nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej i świadczonych za jej pośrednictwem usług.

Rozwój sieci szerokopasmowych jest obecnie jednym z priorytetów określających strategię działania Unii Europejskiej oraz krajów członkowskich. Również polskie władze oraz organy regulacyjne odpowiedzialne za funkcjonowanie i rozwój rynku telekomunikacyjnego podejmują działania, których celem jest zwiększenie konkurencyjności i wzrost dostępności do usług szerokopasmowego Internetu. Efektem tych działań jest sukcesywny wzrost liczby użytkowników Internetu, a tym samym wzrost wskaźnika penetracji Internetu w Polsce.

Niestety pomimo znaczącej poprawy, jaka nastąpiła na przestrzeni ostatnich lat w zakresie dostępności do Internetu wśród mieszkańców i gospodarstw domowych, na początku 2010 r. Polska miała jeden z najniższych wskaźników penetracji usługą szerokopasmowego Internetu wśród krajów UE. Problem ten był szczególnie widoczny w odniesieniu do szerokopasmowych łączy stacjonarnych, których wskaźnik penetracji w styczniu 2010 r. wynosił w Polsce 13,5% i był trzecim najgorszym wynikiem wśród państw członkowskich (Progress report 2009).

Z punktu widzenia zagrożenia wykluczeniem cyfrowym niezwykle istotny jest problem występowania na terenie Polski tzw. białych plam, czyli obszarów pozbawionych całkowicie dostępu do Internetu. W 2010 r. oceniano, że około 10 tys. miejscowości (zazwyczaj liczących poniżej 100 mieszkańców) znajdowało się poza zasięgiem sieci stacjonarnych czy komórkowych.

Dodatkowo w okresie poprzedzającym pracę nad ustawą, czyli aż do końca 2009 r., operatorzy telekomunikacyjni w Polsce nie podejmowali znaczących działań związanych z budową opartych na technologiach światłowodowych sieci nowej generacji (*Next Generation Network/Access* – NGN/NGA).

Nieco lepiej na tle innych państw wyglądał wskaźnik penetracji mobilnego Internetu szerokopasmowego. Słaby stan infrastruktury stacjonarnej w Polsce i rozwój konkurencji na rynku mobilnym spowodowały, że usługi mobilne, w tym także mobilny dostęp do Internetu, znacznie szybciej niż w innych krajach przeszły

od etapu komplementarności do etapu substytucyjności. Jednak również penetracja mobilnego Internetu była w Polsce poniżej średniej dla krajów UE (5,2%) i wyniosła na początku 2010 r. 4,3% (Progress report 2009).

Obok wskaźników penetracji na niezadowalający stan infrastruktury szerokopasmowej wskazywał również jeden z najważniejszych parametrów związanych z dostępem do Internetu, czyli maksymalna prędkość transmisji, z jakiej korzystać mogą internauci. Brak nowoczesnych sieci dostępowych, w tym szczególnie sieci wykorzystujących technologie optyczne, powodował, że na przełomie 2009 i 2010 r. większość użytkowników (66%) korzystała w Polsce z łączy o prędkości transmisji do 2 Mbit/s, podczas gdy w krajach UE dominowały łączy o przepływności 2–10 Mbit/s (61%). Z najszybszych łączy (powyżej 10 Mbit/s) korzystało w Polsce zaledwie 4,3% internautów, natomiast w krajach UE ok. 23% (Raport o stanie rynku).

Dodatkowym problemem związanym z infrastrukturą sieciową były znaczące różnice w zakresie dostępności do sieci Internet na obszarach dużych miast i na terenach wiejskich. W efekcie odsetek gospodarstw domowych korzystających z sieci Internet na obszarach słabo zurbanizowanych wynosił w 2009 r. ok. 50% i był o 15 pkt proc. niższy niż w dużych miastach.

Poza niezadowalającym poziomem rozwoju infrastruktury, który, jak wskazano, znacząco odbiegał od poziomu pozostałych krajów członkowskich, powodem uchwalenia ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych była również niewielka aktywność jednostek samorządu terytorialnego w sektorze telekomunikacji, oraz niski poziom absorpcji środków unijnych przyznanych Polsce na rozwój infrastruktury szerokopasmowej na lata 2007–2013 (<http://www.samorzadoweforum>). Należy podkreślić, że w perspektywie finansowej 2007–2013 Polska była największym beneficjentem środków unijnych. W ramach poszczególnych Programów Operacyjnych (Regionalne Programy Operacyjne, Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej oraz Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka) na dofinansowanie projektów związanych z rozbudową sieci transmisji danych oraz zapobieganiem wykluczeniu cyfrowemu zaplanowano blisko 1,5 mld euro, z czego ponad 1,1 mld na budowę lokalnej i regionalnej infrastruktury szerokopasmowej. Zgodnie z wymogami programu RPO i PO RPW podpisanie umów o dofinansowanie powinno nastąpić do końca 2013 r., a wydanie i rozliczenie wydatków do końca 2015 r. Po upływie trzech lat, czyli w połowie realizacji programów, żadne z województw nie zakończyło jeszcze postępowań w ramach pierwszego z czterech etapów składających się na proces budowy sieci (Zaawansowanie projektów 2010), natomiast skalę wykorzystania środków liczoną w oparciu o podpisane umowy na dofinansowanie oceniano łącznie na kilka procent.

Biorąc pod uwagę czas potrzebny na realizację wszystkich etapów związanych z budową sieci oraz rozliczeniem środków, istniało ryzyko, że w przewidzianym czasie nie uda się w pełni wykorzystać przyznanych środków. Uchwalenie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wynikało z konieczności

zaktywizowania działań jednostek samorządowych w obszarze telekomunikacji oraz zwiększenia tempa realizacji projektów szerokopasmowych współfinansowanych ze środków unijnych.

2. Najważniejsze skutki funkcjonowania Megaustawy

Oceniając skutki funkcjonowania Megaustawy oraz jej wpływ na rozwój polskiego rynku telekomunikacyjnego, warto zacząć od podkreślenia roli zapisów, które umożliwiły dokonanie kompleksowej inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej w Polsce. Na podstawie art. 29 Megaustawy oraz wydanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych i administracji rozporządzenia (Rozporządzenie z 3 marca 2011) wszyscy przedsiębiorcy telekomunikacyjni, jednostki samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa użyteczności publicznej raz do roku przesyłają do UKE dane na temat posiadanej infrastruktury oraz zrealizowanych i zaplanowanych inwestycji w zakresie budowy sieci. Zebrane w ten sposób dane zasilają System Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej (SIIS), czyli system teleinformatyczny, którego zadaniem jest zbieranie, przetwarzanie i prezentowanie informacji o infrastrukturze i usługach telekomunikacyjnych w Polsce¹. W oparciu o posiadane informacje Prezes UKE przynajmniej raz do roku publikuje wyniki inwentaryzacji w formie raportu na temat pokrycia Polski infrastrukturą telekomunikacyjną. Przeprowadzone w kolejnych latach (2011, 2012, 2013) inwentaryzacje pozwoliły na stworzenie map obrazujących rozmieszczenie poszczególnych elementów infrastruktury sieciowej oraz określenie obszarów, w których występuje deficyt czy brak takiej infrastruktury (białe plamy).

Publikowane raporty oraz mapy infrastruktury dostarczają bardzo wiele informacji na temat infrastruktury i usług telekomunikacyjnych, a przez to stanowią ogromne ułatwienie dla podmiotów prowadzących działalność telekomunikacyjną. Dzięki temu możliwe jest podejmowanie racjonalnych decyzji dotyczących obszaru działania, inwestycji związanych z budową własnej sieci czy wykorzystania sieci należących do innych podmiotów. Mapy okazały się również skutecznym narzędziem pozwalającym określać obszary, które wymagają interwencji w zakresie pokrycia lub rozbudowy sieci (stacjonarnych i mobilnych)², jak również tych, na których mogą być realizowane projekty dofinansowane ze środków unijnych.

---

¹ System ten jest elementem większego projektu, którego celem jest stworzenie bazy wiedzy z zakresu infrastruktury i usług społeczeństwa informacyjnego, stanowiącej pomoc dla administracji publicznej i przedsiębiorców, szczególnie z sektora MSP, w projektowaniu i budowie optymalnych rozwiązań telekomunikacyjnych, szerokopasmowych sieci dostępowych oraz systemów węzłowych i transmisyjnych, a także tworzenia właściwych e-usług.

² Przykładem wykorzystania map do eliminowania obszarów o mniejszym nasyceniu infrastrukturą była rozpoczęta przez UKE 30 grudnia 2013 r. akcja na częstotliwości umożliwiających świadczenie mobilnego Internetu w standardzie LTE (800 MHz i 2,6 GHz). W warunkach

Znaczące i pozytywne skutki dla funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego wywołało również określenie możliwości i zasad interwencji jednostek samorządu terytorialnego po stronie podażowej rynku telekomunikacyjnego. Ustawa jednoznacznie wskazała (art. 3), że wykonywanie działalności w zakresie telekomunikacji przez jednostki samorządu terytorialnego należy do ich zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej. Tym samym samorządy uzyskały prawo do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w celu zaspokajania potrzeb swoich mieszkańców.

Istotne ułatwienia, jakie wprowadziła Megaustawa w zakresie realizacji sieci szerokopasmowych realizowanych przez samorządy lub z ich udziałem (np. partnerstwo publiczno-prywatne), spowodowały znaczny wzrost zaangażowania samorządów w działalność związaną z budową infrastruktury i dostarczaniem usług telekomunikacyjnych oraz zwiększyły absorpcję środków unijnych, których jednostki samorządu terytorialnego są największym beneficjentem. Na uwagę zasługuje fakt, że samorządy podejmują działania na obszarach, którymi prywatni przedsiębiorcy nie są zainteresowani (wysokie koszty, mało mieszkańców, długi okres zwrotu inwestycji). Korzystają również z możliwości świadczenia usług bez pobierania opłat lub w zamian za opłaty niższe niż ceny rynkowe³, umożliwiając dostęp do sieci (Internet socjalny) osobom, które z powodów ekonomicznych nie mogą skorzystać z ofert komercyjnych dostawców. Tym samym działania samorządów w obszarze telekomunikacji przyczyniają się do zmniejszenia zjawiska wykluczenia cyfrowego w ujęciu geograficznym i socjalnym.

Ponieważ wśród przyczyn zastoju inwestycyjnego na polskim rynku telekomunikacyjnym najczęściej wskazywane są bariery prawne i administracyjne⁴ bardzo pozytywnie należy także ocenić wprowadzone przepisami ustawy ułatwienia w zakresie dostępu do gruntów i budynków (prawo drogi) oraz uproszczenie i skrócenie procedur administracyjnych związanych z budową infrastruktury telekomunikacyjnej. Zdaniem operatorów telekomunikacyjnych nowe regulacje stanowią miły krok na drodze rozwoju polskiego rynku telekomunikacyjnego (Jaślan), pozwoliły bowiem znacznie skrócić cykl inwestycyjny, obniżając związane z tym koszty oraz przyczyniły się do likwidacji często bezzasadnych zakazów budowy obiektów telekomunikacyjnych z gminnych planów rozwoju przestrzennego

---

aukcji określono obszary (głównie gminy na obszarach nieurbanizowanych), które w pierwszej kolejności muszą pokryć zasięgiem uczestnicy aukcji, którzy uzyskają rezerwację.

³ Działalność taka, zgodnie z art. 7 Megaustawy, wymaga spełnienia zapisanych w ustawie warunków i uzyskania zgody Prezesa UKE wydanej w drodze decyzji.

⁴ Wskazał na to Komitet Rady Ministrów ds. Informatyzacji i Łączności w *Stanowisku w sprawie barier procesu inwestycyjnego w telekomunikacji* przyjętym w dniu 6 września 2007 r., a także w dniu 28 sierpnia 2008 r., w którym stwierdza, że „(...) przedsiębiorcy telekomunikacyjni, zarówno ci wchodzący na rynek, jak i ci, którzy działają na rynku i rozbudowują swoją infrastrukturę, napotykają na szereg barier, które paraliżują proces inwestycyjny w telekomunikacji. Bariery te przedsiębiorcy telekomunikacyjni napotykają na każdym etapie procesu inwestycyjnego: lokalizacyjnym, środowiskowym i budowlanym”.

(art. 46). W opinii regulatora rynku oraz działających na nim przedsiębiorców, w tym Telekomunikacji Polskiej oraz operatorów komórkowych, Megaustawa przyspieszyła procesy inwestycyjne o 50%. Szczególnie pozytywne są opinie na temat przepisów dotyczących prawa drogi, przejścia przez nieruchomości, dostępu do budynków i istniejącej infrastruktury. W ocenie przedstawicieli Telekomunikacji Polskiej wejście w życie tych regulacji usprawniło prowadzenie inwestycji wynikających ze zobowiązań zawartych w podpisanym w 2009 porozumieniu z UKE (Jasiłan).

Nowe przepisy mają również korzystny wpływ na rozwoju infrastruktury światłowodowej, co zgodnie z koncepcją drabiny inwestycyjnej (*ladder of investment*) przyczynia się do systematycznego przechodzenia operatorów od konkurencji usługowej do konkurencji infrastrukturalnej. Dzięki wprowadzeniu tzw. odrębnej własności włókien światłowodowych (każde z włókien w kablu może należeć do innego inwestora) konkurujące firmy telekomunikacyjne mogą wspólnie inwestować w budowę sieci. Takie rozwiązanie ogranicza problem dublowania infrastruktury, szczególnie w obszarze sieci dostępowych. Światłowodów w sieci dostępowej dotyczy również wydane w oparciu o delegację zawartą w Megaustawie rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej określające parametry instalacji telekomunikacyjnej w budynkach (Rozporządzenie z 6 listopada 2012). Zgodnie z tym rozporządzeniem od 2013 r.⁵ wszystkie nowo budowane budynki mieszkalne wielorodzinne oraz budynki użyteczności publicznej muszą być wyposażone w światłowodową instalację telekomunikacyjną.

Ustawa wprowadziła również rozwiązania, dzięki którym przy budowanych i modernizowanych drogach mają powstawać kanały technologiczne, w których można umieszczać kable telekomunikacyjne. Ustawa nałożyła na zarządców dróg – Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad oraz samorządy – obowiązek budowy takich kanałów. Firmy energetyczne muszą umożliwić firmom podczepienie światłowodów pod swoje linie energetyczne, a przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjne mają obowiązek udostępnić swoją infrastrukturę na potrzeby sieci telekomunikacyjnych.

Od momentu wejścia w życie Megaustawy gminy nie mogą umieszczać w planach zagospodarowania przestrzennego zakazu inwestycji telekomunikacyjnych bez podania przyczyny. Taki zakaz musi być uzasadniony konkretnymi przepisami, np. z zakresu ochrony zdrowia czy ochrony środowiska.

Oceniając wpływ Megaustawy na rozwój polskiego rynku telekomunikacyjnego, trzeba zauważyć, że nie wszystkie z celów ustawy udało się zrealizować w zakładanym czasie i zakresie. Od początku obowiązywania ustawy pojawiały się problemy związane z praktycznym zastosowaniem nowych regulacji.

---

⁵ Od 23 lutego 2013 r. wszystkie składane wnioski o pozwolenie na budowę budynków wielorodzinnych muszą sprostać nowym wymaganiom.

W ciągu dwóch lat jej obowiązywania pojawiły się problemy m.in. z decyzjami dotyczącymi lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, możliwości wykonywania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej czy zasad związanych z realizacją obowiązku lokalizacji kanałów technologicznych w przypadku przebudowy dróg przez zarządcę. Problemem dla gmin okazał się termin 12 miesięcy na opracowanie planów zagospodarowania przestrzennego. W ocenie Prezesa UKE, sformułowanej po pierwszych dziewięciu miesiącach funkcjonowania ustawy, samorządy w niewielkim stopniu wykorzystywały przepisy pozwalające im prowadzić działalność telekomunikacyjną i realizować inwestycje z tym związane. Znacznie wolniej od przewidywań przebiegało również lokalizowanie regionalnych sieci szerokopasmowych (Świderek).

Częściowo wynikało to z zakresu, jakiego dotyczyły wprowadzone regulacje, oraz faktu, że beneficjenci ustawy, w tym szczególnie samorządy, potrzebowali czasu na poznanie nowych przepisów i wykorzystanie możliwości, jakie wniosły. Problemem okazały się również niektóre z zapisów ustawy, które krytykowane były za brak precyzji i wynikające z tego trudności w ich jednoznacznej interpretacji. Nieprecyzyjne bądź niekorzystne z punktu widzenia rozwoju infrastruktury regulacje, jakie ujawniły się w okresie kilkunastu miesięcy funkcjonowania Megaustawy, stały się powodem rozpoczęcia prac zmierzających do wprowadzenia do ustawy zmian koniecznych dla poprawy sytuacji.

W dniu 12 października 2012 r. uchwalona została nowelizacja ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Ustawa z 12 października 2012), której celem było głównie doprecyzowanie zapisów budzących wątpliwości oraz wprowadzenie dodatkowych regulacji mających na celu zwiększenie skuteczności realizacji celów Megaustawy.

Znowelizowane przepisy uprościły m.in. procedurę wydawania decyzji o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej. Istotną zmianą było także doprecyzowanie definicji regionalnej sieci szerokopasmowej w taki sposób, aby nie budziło wątpliwości, iż obejmuje ona również kanalizację kablową, rury, maszty itp. Wprowadzono również nowe zasady wykonywania przez zarządców dróg obowiązku lokalizacji kanałów technologicznych w trakcie przebudowy lub remontu drogi. Zmianie uległa również definicja podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej, co umożliwi przedsiębiorcom telekomunikacyjnym i jednostkom samorządu terytorialnego uzyskanie dostępu do infrastruktury wszystkich przedsiębiorstw energetycznych i wodociągowo-kanalizacyjnych, nie tylko tych, które przynależą do grupy jednostek sektora finansów publicznych lub są nadzorowane przez takie jednostki.

Nowelizacja wprowadziła także zmiany w ustawie o drogach publicznych, Prawie budowlanym i Prawie telekomunikacyjnym.

Podsumowanie

Podjmując próbę oceny funkcjonowania Ustawy i efektów, jakie wywołała na rynku telekomunikacyjnym po ponad trzech latach jej obowiązywania, należy przede wszystkim podkreślić bardzo szeroki zakres zagadnień, jakie zostały uregulowane bezpośrednio w ustawie oraz pośrednio poprzez nowelizację innych ustaw, a także w aktach wykonawczych.

Analizując osiągnięte efekty (z których w niniejszym artykule przytoczono jedynie najważniejsze) i odnosząc je do powodów, jakie przyczyniły się do uchwalenia Megaustawy, można jednoznacznie stwierdzić jej pozytywny wpływ na rozwój polskiego rynku telekomunikacyjnego. Przedstawione powyżej skutki, jakie wywołały nowe przepisy, wskazują, że pomimo pewnych komplikacji udało się zrealizować wszystkie pięć grup priorytetów określonych w założeniach przyjętych dla tej ustawy w procesie legislacyjnym.

Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wprowadziła wiele rozwiązań, które sprzyjają rozwojowi rynku i jednocześnie stanowią skuteczne narzędzie regulacyjne, uwzględniając przy tym wymagania dyrektyw i innych dokumentów UE dotyczących budowy sieci NGA, jak również zaangażowanie do tego celu środków i instytucji publicznych.

Należy zauważyć, że w odniesieniu do treści Megaustawy pojawiły się pewne krytyczne głosy, które dotyczyły np. zbyt dużej ingerencji w istniejący system prawny (utworzenie „specustawy”) czy też nadmiernego rozszerzenia uprawnień regulatora rynku. Wydaje się jednak, że o pozytywnym wpływie uchwalonych przepisów paradoksalnie najlepiej świadczy jeden z zarzutów, wskazujący, że ustawa powinna była powstać 2–3 lata wcześniej.

Literatura

http://www.samorzadoweforum.pl/2010/materialy/Koziara_UKE_Megaustawa.pdf.

Jaślan M., *Debata: Co na rynku zmieniła megaustawa*, <http://www.polskaszerokopasmowa.pl/artykuly/debata-co-na-rynku-zmienila-megaustawa.html>.

Progress report on the Single European Electronic Communications Market 2009 (15th report), SEC(2010)630.

Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce w 2010 roku (2011), UKE, Warszawa.

Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 listopada 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Dz.U. z 2012 r., nr 0, poz. 1289.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie inwentaryzacji pokrycia istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz budynkami umożliwiającymi kolokację (Dz.U. nr 46, poz. 238).

Świderek T., *Megaustawa znacznie przyspieszyła procesy inwestycyjne*, <http://www.polskaszerokopasmowa.pl/artykuly/megaustawa-znacznie-przyspieszyła-procesy-inwestycyjne.html>.

Ustawa z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2012 r., nr 0, poz. 1256.

Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, Dz.U. z 2010 r., nr 106, poz. 675 z późn. zm.

Uzasadnienie do ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji z 5 maja 2009 r. http://biblioteka.mwi.pl/index.php?option=com_k2&view=item&task=download&id=190&Itemid=3.

Zaawansowanie projektów budowy infrastruktury telekomunikacyjnej z funduszy unijnych, maj 2010, UKE.

MEGA LAW – AN ATTEMPT TO ASSESS THE IMPACT ON THE DEVELOPMENT OF THE POLISH TELECOMMUNICATIONS MARKET

Summary

The article presents the historical background and the reasons for the adoption of the Act on supporting the development of telecommunications networks and services (Mega Law). The article also describes the most important effects of the adoption of the Act and has been trying to assess the impact of this law on the development of the Polish telecommunications market.

Keywords: telecommunication services, telecommunication networks.

Translated by Piotr Ladny